

สอนภาษาอังกฤษอย่างไรให้ชนะอุปสรรค

HOW TO OVERCOME OBSTACLES IN TEACHING ENGLISH

ดาวรุ ทิศทองคำ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: thavorn.th@spu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้ นำเสนอแนวคิดเรื่องการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรให้ชนะอุปสรรค ระบุถึงปัญหาด้านการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอย่าง普遍 เช่น ความสามารถของผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ศักยภาพของผู้สอนในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และจำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียน เป็นต้น ผู้เขียนยังได้กล่าวถึง ปรัชญาของการเรียนภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษคือส่วนหนึ่งของชีวิต ผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษควรรักที่จะเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องรู้หลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน รู้วิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อว่าผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้นำเสนอวิธีการสอนที่หลักแหลม หรือ "SHARP MODE" เพื่อช่วยให้การสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากที่สุด สามารถชนะอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษได้ รวมถึง ผู้สอนจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของผู้สอนกับผลลัมภุที่ขึ้นของผู้เรียนด้วย

คำสำคัญ: วิธีการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ปรัชญาการสอน การเรียนรู้ ผลลัมภุที่ขึ้นของผู้เรียน

ABSTRACT

This article presents thoughts on how to overcome obstacles in teaching English in Thailand. It discusses many teaching problems commonly found in Thailand: the instructional ability of the English language teachers, the potential of teachers to exploit modern instructional technology, and the number of learners in classroom. The writer also mentions the English learning philosophy that both learners and teachers should develop a love of learning and using English in their daily life. Teachers should know the principle of learning English of the learners and strategies in creating motivation for learners, so that the learners can learn effectively. The "SHARP MODE" for teaching English most effectively in order to overcome obstacles in teaching English is also presented. To overcome problems in teaching English, teachers must understand the relationship between teachers' knowledge in English and the achievement of learners.

KEYWORDS: Mode of teaching English in Thailand, Teaching philosophy, Learning, Achievement of learners

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 นี้ ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างมาก ที่จะช่วยให้คนไทยคนหนึ่งประสบความสำเร็จในชีวิต เนื่องจากประเทศไทยได้เปิดเสรีในด้านต่างๆ เช่น การค้า การศึกษา วัฒนธรรม เป็นต้น ขาดต่างชาติจากทั่วทุกมุมโลกล้วนแต่มุ่งหน้า มา�ังประเทศไทย บังก์มาเพื่อติดต่อธุรกิจ บังก์ตั้งใจมาทำงาน โดยเฉพาะ บังคุณมาเพียงเพื่อการท่องเที่ยว เรียนรู้วัฒนธรรม อันดีงามของไทย มีจำนวนไม่น้อยที่ขาดต่างชาติตามประเทศไทย แล้วหลังให้หลัง ในประเพณีวัฒนธรรมไทยและตั้งใจใช้ชีวิตอยู่ใน ประเทศไทยตลอดไป แม้ว่าเราชาวไทยเป็นภาษาประจำชาติ แต่เราทราบดีอยู่ว่า ขาดต่างชาติส่วนใหญ่ไม่สามารถติดต่อคุยกับ โดยใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารได้อย่างเต็มที่ หากแต่จะใช้ ภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นภาษาสำคัญ เป็นสื่อกลางในการติดต่อเรื่องราว ต่างๆ ของประเทศไทยได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องธุรกิจการศึกษา และวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม จากรายงานวิจัยหลายเรื่อง (เบญจานี ถินทิพย์, 2539; สุธิรา มะทธิเมือง, 2541; อัจฉรา วงศ์สิงห์, 2548; อนุช อาการวิرم, 2548) พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยยังมีผู้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวนจำกัด ทั้งนี้เนื่องมาจากประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็น เอกชน ไม่เคยคาดเดาเป็นเมืองขึ้นของชนชาติตะวันตกมาก่อน ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงอยู่ในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งแตกต่างจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศไทยเลใช้ สิงคโปร์ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษา franca การ อีกเหตุผลหนึ่งที่คนไทยยังด้อย ในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษคือ วิธีการเรียนการสอนภาษา อังกฤษยังไม่ถูกต้อง (Mackenzie, 2002) กล่าวคือ ผู้สอนอาจสอน เน้นเฉพาะคำศัพท์ ไวยากรณ์ รูปประโยคเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ได้สอนในเชิงบูรณาการ รวมถึงยังไม่ได้มองถึงโอกาสที่ผู้เรียน จะได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ยังพบว่าการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังมีอุปสรรค (สุธิรา มะทธิเมือง, 2541) จากการสัมภาษณ์ครุภัณฑ์สอนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาจำนวน 109 ตัวอย่างผ่านห้องสนทนากลาง http://www.tagged.com โดยผู้เรียนบก侈ความพบว่าผู้สอนภาษาอังกฤษเองยังไม่มีความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ควรจะเป็น จำนวนผู้เรียน ในขั้นเรียนมีมากเกินกว่ากำลังที่ผู้สอนภาษาอังกฤษจะดูแลและ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง อีกทั้ง

หากพิจารณาเพิ่มเติมในส่วนของผู้สอนโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา (Kato, 2009) ยังพบว่าขาดประสบการณ์การสอนที่ถูกต้อง ตามกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีข้อจำกัดในการพัฒนาตนเอง ไม่ทราบเป้าหมายที่แท้จริง ผู้เรียนไม่ทราบถึงบทบาทที่แท้จริงของตนเอง และผู้สอนจำนวนมากยังด้อยในเรื่องความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Kato, 2009) จากการสัมภาษณ์ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจำนวน 117 ตัวอย่างโดยผู้เรียนบก侈ความ ผู้เรียนร้อยละ 79.50 ระบุว่าขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ จากปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นผู้เรียนจึงครุ่นคิดอย่างหนัก แนวคิดเรื่องการสอนภาษาอังกฤษอย่างไรให้ชนะอุปสรรค ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยการสอน หลักการเรียนรู้ วิธีการสอนของ ผู้สอนภาษาอังกฤษ รวมถึงจะชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ของผู้สอนภาษาอังกฤษกับผลลัพธ์ของผู้เรียนด้วย

ปรัชญาการสอน

ภายนอกในรามเกล่าร่วม บุคคลผู้ซึ่งต้องการสร้างความ ประทับใจเพียงปีเดียวควรปลูกข้าวโพด ผู้ซึ่งต้องการสร้างความ ประทับใจ เป็นสิบปีควรปลูกต้นไม้ แต่ผู้ใดที่มีความประสงค์จะ สร้างความประทับใจเป็นร้อยปีนั้นควรใช้การศึกษาแก่มวลมนุษยชาติ จากภัยจันดังกล่าวคงเป็นสิ่งเดือนใจให้ผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคน ได้ระลึกถึงพระคุณของครู อาจารย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่เคยประลิทชี ประสาทวิชาให้แต่ละท่านและทำให้ท่านมี บุญบารมี มีวิสัย ที่ทำให้ท่านได้มีโอกาสทำหน้าที่เป็นครู อาจารย์ เป็นผู้สืบทอด เจตนาอ่อนน้อมครุ อาจารย์ในอดีต บุคคลเหล่านี้ ได้อบรมสั่งสอน ในหลายๆ เรื่อง เช่น ไวยากรณ์ การสะกดคำ คำศัพท์ อีกทั้งได้ สั่งสอนให้ท่านเป็นผู้มีความรักในการเรียนรู้ สำหรับครุของผู้เรียน เองไม่เพียงแต่จะสอนให้ผู้เรียนมีความรักในการเรียนรู้เท่านั้น หากแต่จะสอนให้รู้ในเรื่องระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ควรปฏิบัติ ปฏิบัติ รวมถึงรักในการสอน จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากผู้สอนไม่เพียงแต่เนื้อหาวิชาเท่านั้น ไม่ได้เรียนเฉพาะว่า จะสะกดคำศัพท์คำหนึ่งให้ถูกต้องอย่างไร การใช้ไวยากรณ์ที่ ถูกต้องควรเป็นอย่างไร หรือจะพูดประโยคหนึ่ง อย่างไร แต่สิ่ง ที่ได้เรียนรู้คือได้เรียนรู้ดูคนเอง ทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น ได้เข้าใจวิถี ของตนเองมากขึ้น ผู้สอนที่ดีไม่ใช่เป็นบุคคลที่จะเข้าใจเรื่อง การเปลี่ยนแปลงในเรื่องการศึกษาเท่านั้น ต้องระลึกอยู่เสมอว่า

การเรียนรู้มิได้เกิดขึ้นในชั้นเรียนเท่านั้น แต่การศึกษาเป็นกระบวนการการเติบโตและการพัฒนาทักษะของชีวิตของแต่ละบุคคล ผู้สอนที่สอนภาษาอังกฤษได้ให้เท่าที่ผู้เรียนทราบจะเป็นผู้ชูจักรีเคราะห์บทบาทของตนเอง ในกระบวนการการด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบอร์ (Burr, 1995) ที่ระบุว่า ผู้สอนจะต้องเข้าใจและรู้จักบทบาทของตนเอง สำหรับผู้เรียนเองเข้าใจว่าการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติในชีวิต ที่จะช่วยแนะนำทางให้กับเยาวชนรุ่นหลัง ให้แต่ละคนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเองรักที่จะปฏิบัติและตระหนาอยู่เสมอว่าการสอนภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

หลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ปัจจุบันในเรื่องการสอนทำให้มีความเชื่อในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงได้กำหนดสิ่งต่างๆ ไว้ในเด็กใน การสอน แผนการสอน การให้รหัสผลการเรียน และการมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำ (Ardalan, 2008) โดยประการแรก ผู้เรียน เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับตัวบุคคล กล่าวคือ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ดีนั้นต้องดูที่พื้นฐาน ความรู้ของตัวผู้เรียน ทรรศนคติของผู้เรียนต่อการเรียน และสถาบันการศึกษา ความสนใจส่วนบุคคล แรงจูงใจของผู้เรียนเอง รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่สำคัญการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีตัวผู้เรียนอยู่ในกระบวนการเรียนการสอน (Hansen, 2008; Harrison, 2009) ผู้สอนภาษาอังกฤษควรรวมหลักการเรียนรู้ดังกล่าวไว้ในการเรียน การสอนตัวอย่างเช่น การมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนเรียงความซึ่งมองถึงพื้นความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน ผู้สอนอาจมีหัวข้อให้ผู้เรียนเลือก จัดกิจกรรมหรือเกมส์ต่างๆ ที่น่าสนใจสนุกสนาน และช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมต่างๆ ในลักษณะดังกล่าว เช่น กิจกรรมการแข่งขันการเขียนคำศัพท์ (Vocabulary Writing Competition) กิจกรรมหาบุคคล (Find Someone Who...) กิจกรรมการเติมข้อมูล (Information Gap) เกมส์การใบคำศัพท์ (Charade Games) เป็นต้น ลักษณะของกิจกรรมที่ยกมาเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะนึกถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง

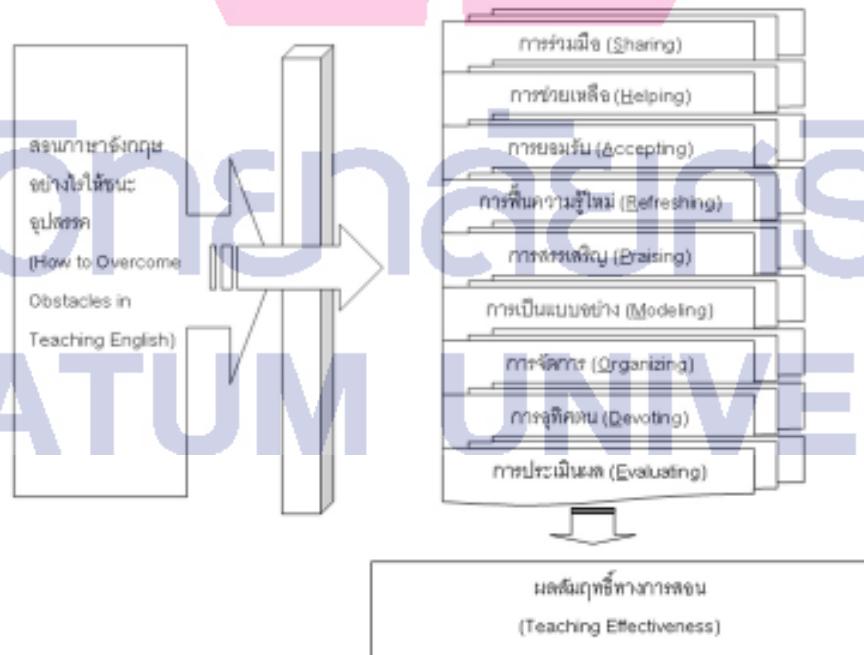
ของตนเอง และนำมาเชื่อมโยงกับกิจกรรมหรือเกมส์ต่างๆ ในบทเรียน ประการที่สอง ผู้เรียนเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล กล่าวคือ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถ ความคาดหวัง วิธีการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน คงไม่มีใครใดก็หนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนทั้งหมดเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น ครุผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องนำประเด็นนี้มาพิจารณาในการสอนด้วยเพื่อจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการเรียนรู้แบบความร่วมมือ (Collaborative learning) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันเกิดการเรียนรู้ขึ้นได้จากการทำงานร่วมกันในกลุ่ม (Brown, 1991) อีกประการหนึ่ง ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ คือ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกิดขึ้นได้ยาก การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับความกระตือรือร้นของผู้เรียนด้วย ผู้เรียนจะต้องสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติม ทั้งจากตำราเรียนและแหล่งความรู้อื่นๆ นอกจากนี้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน กล้าพูด กล้าถาม กล้าตอบด้วยเหตุนี้เอง ในฐานะที่เป็นครุผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้จังบทบาทของตนเองว่าจะต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศอย่างไรให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นเรียนให้ได้ จะต้องทำอย่างไรที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้า และฝึกฝนเพิ่มเติม ในตอนแรกๆ ผู้สอนอาจจะต้องมอบหมายงานที่ไม่ยากจนเกินไปเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม แล้วค่อยปรับระดับความยากของงานที่มอบหมายให้ตามลำดับ แต่สิ่งหนึ่งที่ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจะลืมไม่ได้ คือ การตรวจเช็คงานที่มอบหมายให้ทำและส่งคืนให้แก่ผู้เรียน เพื่อว่าผู้เรียนจะได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเอง ทราบถึงจุดบกพร่องของตนเอง เช่น ความขาดแคลนเรื่องคำศัพท์ ความขาดแคลนเรื่องความรู้ภาษาอังกฤษ ความขาดแคลนเรื่องความสนใจในเรื่องภาษาอังกฤษ ฯลฯ ในการตรวจเช็คงานให้แก่ผู้เรียน ไม่ทัน ในกรณีนี้ขอให้ทุกท่านพึงระวังอยู่เสมอในการชี้ชุดบกพร่องของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้สูงสุดๆ ขึ้นนั้นไม่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบแก้ไขในทุกๆ รายละเอียด หากแต่นำเสนอให้ผู้เรียนในชั้นเรียนทราบ ส่วนประเด็นมาอภิปราย นำเสนอบอกพร่องของผู้เรียนส่วนใหญ่ในบางประเด็นมากอภิปราย นำเสนอบอกพร่องของผู้เรียนในชั้นเรียนทราบ ส่วนประเด็นอื่นๆ อาจนำมาอภิปรายในโอกาสต่อๆ ไป

วิธีการสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษ

การสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นสี่แยก แต่สิ่งที่นำเสนอต่อไปนี้อาจเป็นแนวทางหนึ่งที่ควรนำมาพิจารณา ตามที่ระบุไว้ในรูปแบบของผู้เขียนเอง ในฐานะที่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ ก้าวต่อไป จะต้องมีวิธีการที่ทัดหลักแหลม (SHARP MODE) ซึ่งวิธีการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการร่วมมือ (Sharing) การช่วยเหลือ (Helping) การยอมรับ (Accepting) การฟื้นความรู้ใหม่ (Refreshing) การสรรเสริญ (Praising) การเป็นแบบอย่าง (Modeling) การจัดการ (Organizing) การอุทิศตน (Devoting) และ การประเมินผล (Evaluating) ดังปรากฏในภาพที่ 1

1. การร่วมมือ (Sharing) ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องเต็มใจที่จะร่วมมือกับผู้เรียน หากท่านประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สิ่งที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ไม่ได้มีเฉพาะจากตัวของผู้สอน เอง ผู้เรียนจะเรียนรู้จากบุคคลอื่นๆ ในสังคมซึ่งอาจมีหลากหลาย ให้ผู้เรียนไปสัมภาษณ์ข่าวต่างชาติและอ่านรายงานสิ่ง หรืออาจ จะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่นๆ เช่น กิจกรรม Jigsaw ซึ่งกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวผู้เรียนจะทำกิจกรรมกันเป็นกลุ่มๆ

2. การช่วยเหลือ (Helping) ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องช่วยเหลือผู้เรียนในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตามสมควร ยกตัวอย่างเช่น หากผู้เรียนบางคน บางกลุ่มไม่เข้าใจงานที่มอบหมายให้ทำ ผู้สอนอาจจะต้องมีการช่วยเหลือให้คำแนะนำ สาธิต ยกตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การช่วยเหลือผู้เรียนอาจจะต้องรวมไปถึง การประเมินผลการเรียนรู้ด้วย ดังที่กล่าวแล้วว่า ผู้เรียนแต่ละคน จะมีความแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอน อาจจะต้องพิจารณาจากการพัฒนาการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่ ประเมินโดยการเบริ่งบุ๊ฟที่เรียนอ่อนกับผู้ที่เรียนเก่งเท่านั้น การช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนในระดับผ่านช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้สิ่งอื่นๆ ต่อไป ในประเดิมนี้ ผู้สอนอาจจะต้องถามตนเองว่า หากไม่ช่วยเหลือให้ผู้เรียนผ่านการประเมินผล ได้ในระดับต้นๆ แล้ว ในกรณีที่ผู้เรียนมีความตั้งใจจริง ร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อย่างเต็มที่ แต่ผลการประเมินยังไม่ผ่าน ไม่เป็นที่น่าพอใจ หากผู้เรียนทำกิจกรรมเดิมซ้ำอีก กิจกรรมหรือวิธีการเรียนรู้ที่ใช้กับผู้เรียนดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด

ภาพที่ 1 แสดงวิธีการสอนที่หลักแหลม (SHARP MODE) ให้เหมาะสมอยู่ในกระบวนการสอนภาษาอังกฤษ

3. การยอมรับ (Accepting) ผู้สอนภาษาอังกฤษต้องยอมรับว่าหากผู้เรียนมีทักษะ มีความรู้ มีความสามารถหรือเก่งแล้ว คงไม่มีความจำเป็นต้องมาเป็นผู้เรียนอีก การที่ผู้เรียนมานั่งเรียนอยู่กับท่าน แสดงว่าผู้เรียนต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ต้องการมีความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเอง กล่าวคือ สิ่งที่ผู้สอนภาษาอังกฤษต้องทราบอยู่ตลอดเวลาคือ ต้องยอมรับระดับความสามารถและเข้าใจผู้เรียน ต้องเข้าใจว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นเกิดขึ้นได้แต่เมื่อประสิทธิภาพน้อยกว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนในประเทศไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาชำนาญ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่มาจากชนบทต้องยอมรับว่าผู้เรียนเหล่านั้น ส่วนใหญ่อาจจะไม่เคยได้มีโอกาสได้พูดคุยกับชาวต่างชาติเลย ผู้เรียนบางคนเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาแบบผิดๆ เนื่องจากผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความสามารถ มีความชำนาญและสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยตรงมีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ผู้เรียนบางคนขาดด้านการใช้ภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้อยลงไปบ้าง จึงเป็นผลทำให้ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน

4. การฟื้นความรู้ใหม่ (Refreshing) ผู้สอนภาษาอังกฤษต้องตระหนักอยู่เสมอว่าความรู้ความสามารถไม่ได้คงอยู่กับเราตลอดเวลา เนื่องจากสมองนั้นตัดสินใจที่จะต้องเลือกสรรตามกาลเวลา หากไม่มีการปรับปรุงเพื่อคุณภาพพัฒนาอย่างลento การฟื้นความรู้ใหม่มีอยู่หลากหลายวิธีที่จะปฏิบัติได้ เช่น การเข้าร่วมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นๆ การเข้าร่วมโครงการอบรมสัมมนาครุสสอนภาษาอังกฤษที่จัดโดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีปทุม ศูนย์การเรียนแบบติ่ง กระทรวงศึกษาธิการ และศูนย์การเรียนรู้ระหว่างประเทศ (Centre of Global Education) นอกจากนี้ อาจเป็นการจัดอบรมสัมมนาของสมาคมครุสสอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทยซึ่งจัดขึ้นในทุกๆ ปี การเรียนหรือศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรระยะสั้น เช่น หลักสูตรครุสสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช เป็นต้น หรือแม้แต่การจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนของผู้สอนเองก็เป็นวิธีการฟื้นฟูความรู้ใหม่

ให้แก่ต้นเองซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างมาก

5. การสรรเสริญ (Praising) เมื่อผู้เรียนกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ควรแก่การสรรเสริญหรือชมก็ควรชม ไม่ว่าง่ายดายต่อการกระทำการ คำชมเชยเป็นคำพูดที่ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถทำได้โดยไม่ต้องซื้อหาด้วยเงิน เช่น Good! Very good! Great! That's right! ในกรณีที่ผู้เรียนอาจตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นยังไม่ถูกต้องขัดเจนผู้สอนอาจใช้คำพูดที่ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนที่จะเรียนรู้ภาษา เช่น It's possible! Maybe you're right! เป็นต้น

6. การเป็นแบบอย่าง (Modeling) หากผู้สอนภาษาอังกฤษคาดหวังที่จะให้ผู้เรียนเข้าเรียนตรงเวลา สิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังก็คือ ต้องการเห็นการตรงต่อเวลาของผู้สอนด้วย หากต้องการให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้ ผู้สอนเองก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนด้วย ผู้สอนภาษาอังกฤษ บางท่านอาจไม่มีความมั่นใจพอที่จะสอนเป็นภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลว่าไม่เคยปฏิบัติและคิดว่าผู้เรียนจะไม่เข้าใจสิ่งใดๆ เลย อีกทั้งหากปฏิบัติเป็นประจำก็จะทำให้เกิดความเดย์เช่น มีความชำนาญ มีความมั่นใจในที่สุด ผู้สอนภาษาอังกฤษควรพึงระลึกอยู่เสมอว่าความมั่นใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝนผู้สอนบางท่านที่อ้างเหตุผลว่า การพูดเป็นภาษาอังกฤษผู้เรียนจะไม่เข้าใจ คงต้องย้อนถามตัวท่านเองว่าท่านพูดเป็นภาษาไทยนั่นผู้เรียนเข้าใจและมีพัฒนาการด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแล้วใช่ไหม คำตอบคือไม่ใช่ แต่เขื่อว่าการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนนั้นมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นได้ หากแต่ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องตระหนักว่าภาษาที่ใช้ต้องมียกเกินไป กล่าวคือต้องเลือกใช้คำพิทักษ์รวมด้วยที่ต้องการเข้าใจของผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเลือกใช้คำพิทักษ์ที่ยากไม่ใช่ประโยชน์ที่ยว่า กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้สอนภาษาอังกฤษควรดึงใจที่จะสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางตามศักยภาพที่ผู้สอนจะปฏิบัติได้ นอกจากนี้ หากผู้สอนคาดหวังที่จะให้ผู้เรียนส่งงานตรงตามเวลา ผู้เรียนก็คงต้องการให้ท่านตรวจแก้ไขงานและส่งคืนกลับตรงตามเวลาด้วยกัน ที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนด้วยนั่นเอง

7. การจัดการ (Organizing) ผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องมีการจัดการที่ดี การจัดการที่ดีทำให้การสอนประสบความสำเร็จได้ การจัดการต้องจัดการในเรื่องใดบ้าง ต้องเริ่มโดยจัดให้มีเด้าโครงสร้างราย (Course Outline) ตลอดทั้งภาคเรียน จัดให้มีแผนการสอน (Lesson Plan) และในแผนการสอนจะต้องเกี่ยวนেื่องไปถึงหัวข้อ การเรียน (Topic) วัสดุประสงค์ต่างๆ ของการเรียน (Objectives) เนื้อหา (Contents) กิจกรรมการเรียน การสอน (Teaching activities) สื่อการเรียนการสอน (Teaching materials) การประเมินผล (Evaluation) รวมถึงการมอบหมายงาน (Assignments) ให้แก่ผู้เรียน ในแต่ละส่วนจะมีเวลา (Time) เก็บมาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีการจัดการหรือกำหนดเวลาที่มีอยู่ให้เหมาะสม นอกจากนี้ หากเป็นการนำเสนอบทเรียนด้วยคอมพิวเตอร์จะต้องดูว่า จะนำเสนออย่างไร หากจะต้องมีการเขียนกระดาน จะเขียนอย่างไรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ในชั้นเรียน จะจัดในรูปแบบใด จัดโต๊ะเก้าอี้อย่างไร มีคำแนะนำอะไรที่จะสามารถผู้เรียนในแต่ละชั้นตอบบ้าง หากผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามด้วยคำตามเดิมได้จะต้องถามด้วยคำตามเดิมที่จะช่วยให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ง่ายขึ้น ถ้าผู้เรียนตอบไม่ได้จะทำอย่างไร จะพูดอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีการเตรียมการไว้ล่วงหน้าและจัดการอย่างเป็นระบบ ในประเด็นการประเมินผลผู้สอนได้จัดรูปแบบการประเมินผลให้สอดคล้องกับวัสดุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่ จะมีการเคลื่อนไหว (Movement) ตามอย่างที่เรียนอย่างไร การมอบหมายงานให้แก่ผู้เรียนนั้นจะต้องมีความชัดเจน ทั้งรูปแบบและวิธีการ เมื่อเสร็จสิ้นการสอนจะต้องมีการจัดบันทึกการสอน เพื่อวางแผนการสอนที่จะทำการสอนจะทำให้ผู้สอนได้มีการทบทวนการสอนของตนเองว่าประสบความสำเร็จและล้มเหลวในประเด็นใดบ้าง จะเพิ่มเติมแก้ไขในส่วนใด และจะจัดการกับการสอนในครั้งต่อไปให้ดีขึ้นให้อย่างไร

8. การอุทิศตน (Devoting) ผู้สอนเป็นบุคคลผู้ซึ่งต้องอุทิศตนเพื่อผู้เรียน การสอนภาษาอังกฤษเป็นงานที่ยากและลำบาก ไม่ต่างจากการสอนรายวิชาในสาขาวิชาอื่นๆ สิ่งที่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ต้องมีอยู่ในจิตวิญญาณของความเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษคือการอุทิศตนให้แก่ผู้เรียนการสอนในชั้นเรียนไม่สามารถทำให้ผู้เรียนซึ่งมีจำนวนมากเข้าใจได้หมด ผู้สอนต้องมีการกระตุนให้

ผู้เรียนได้ชักถามข้อสงสัย หากผู้เรียนไม่เข้าใจ การอุทิศเวลา nokเวลาเรียน ให้แก่ผู้เรียนเป็นหนทางหนึ่งที่ช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษชนะอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อการเรียนรู้ การอุทิศตนเพื่อผู้เรียนอย่างจริงจังสามารถสร้างแรงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ได้เป็นที่เข้าใจดีว่า ผู้สอนทุกท่านมีพันธกิจต่างๆ มากมาย ดังนั้น อาจกำหนดเวลาในช่วงใดช่วงหนึ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือชักถามข้อสงสัยโดยเฉพาะ อาจจะต้องระบุเวลาประจำสำนักงาน (Office Hours) ไว้ในโครงการสอน รวมถึงประกาศตารางสอนของท่านเองไว้หน้าห้องพักพร้อมระบุชื่อในประจำสำนักงานไว้ให้ชัดเจนเพื่อผู้เรียนจะได้ทราบว่าช่วงใดบ้างที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าพบได้

9. การประเมินผล (Evaluating) การประเมินผลนี่คือผู้เรียนทราบถึง ความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะความสามารถของตนเอง ทราบถึงผลจากการเรียนรู้ของตนเองว่ามีพัฒนาการหรือไม่เพียงใด รู้ว่าควรพัฒนาหรือเพิ่มเติมส่วนใดอีกดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่การเรียนการสอนแต่ละครั้งผู้สอนภาษาอังกฤษจะประเมินผลผู้เรียน การประเมินผลอาจอยู่ในรูปแบบของการสังเกตผู้เรียนแต่ละคนด้วย ดัวผู้สอนเองและแจ้งให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบ แนวทางดังกล่าวนี้คงเป็นไปได้ยากที่จะกระทำได้อย่างทั่วถึงทุกๆ คน แต่อาจมีการหมุนเวียนที่จะสังเกตผู้เรียนคนอื่นๆ ในโอกาสต่อไป หากถามว่าจะประเมินผลอย่างไรให้ทุกคนได้ทราบถึงผลการเรียนรู้ของตนเองเนื่องจากผู้เรียนมีจำนวนมาก ผู้สอนมีภาระงานสอนมากไม่สามารถที่จะตรวจแก้ไขงานจำนวนมากได้ คำตอบคือ ผู้สอนอาจเขียนคำตามเป็นตัวเลือกให้ไปกรอกสำหรับการนำเสนอ (Power Point) หรือเขียนลงแผ่นใส่ให้ผู้เรียนเลือกตอบ 5-10 ข้อ พร้อมทั้งเฉลยคำตอบทันทีที่ผู้เรียนทำแบบประเมินผลเรียบร้อย ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษได้

นอกจากผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีวิธีการสอนที่หลักแหลม (SHARP MODE) แล้ว แนวทางต่อไปนี้มีส่วนช่วยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษชนะอุปสรรคในการสอนได้

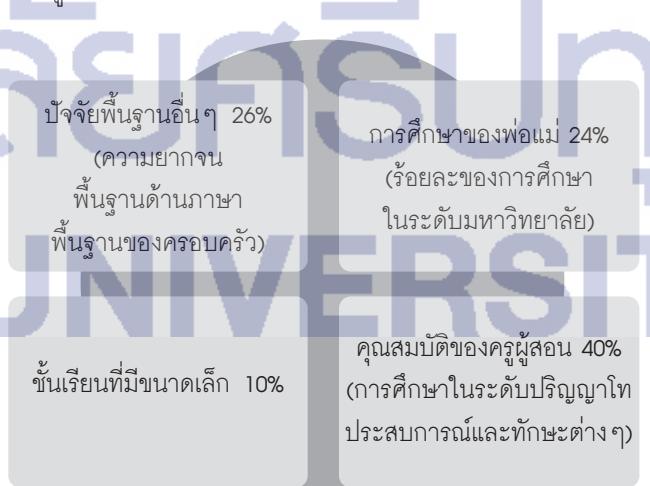
- ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความกระตือรือร้น เป็นผู้ที่มีความรู้ รู้จักปรับเปลี่ยนตามสภาพ และปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้สอนมืออาชีพ (Professional teachers) จริงๆ

- การมอบหมายงานให้ผู้เรียนส่งงานผ่านทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และจะต้องตอบกลับอย่างรวดเร็ว
- เข้าใจผู้เรียน
- เป็นมิตรกับผู้เรียน
- มอบหมายงานให้ผู้เรียนทำอย่างเหมาะสม
- เกี่ยวกับภาษาภายนอกมาบรรยายเป็นครั้งคราว
- จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- มีความนิยม
- รู้จักอดทน
- หาโอกาสเยี่ยมชมเรียนของเพื่อนผู้สอนด้วยกัน
- ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มๆ
- ก่อนการสอนทุกครั้งควรมีการพูดคุยกับผู้เรียน หรือสอบถามความทุกข์สุขทั่วๆ ไปก่อนเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีของ การเรียนรู้
- หลีกเลี่ยงการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผิดพลาด หากไม่แน่ใจว่าจะออกเสียงอย่างไร ก่อนการเรียนการสอนจะต้องตรวจสอบจากพจนานุกรม (Dictionary) ก่อนเสมอ
- งานเขียนที่มอบหมายให้ผู้เรียนเขียนต้องสอดคล้อง กับเนื้หาการเรียนรู้ เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ชี้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย
- ใช้สื่อการสอนจริงในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน ฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- เมื่อถามคำถกผู้เรียน ไม่คาดหวังคำตอบที่ถูกต้อง จากผู้เรียนมากเกินไป
- ไม่ขัดจังหวะผู้เรียนเมื่อผู้เรียนใช้ภาษาผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด จึงควรเน้นเรื่องความชำนาญในการพูด มากกว่าความแม่นยำในเรื่องไวยากรณ์ เนื่องจากการขัดจังหวะผู้เรียนอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจได้

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของผู้สอนภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

รู้บาลพยาภามพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพมากที่สุด การพัฒนานั้นมีมาตลอด ซึ่งเห็นจากการที่กำหนดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ การพัฒนาทางด้านการศึกษามีว่าจะเป็นการพัฒนาในเรื่องหลักสูตร ต่อ而来เรียน

และเรื่องอื่นๆ แต่จากการวิจัยบางเรื่อง (Mackenzie, 2002; Pufahl, Rhodes, and Christian, 2001) ยังพบว่า ความเขี่ยวขานของผู้สอนคือปัจจัยสำคัญที่สุดมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กล่าวคือผู้สอนที่มีความเขี่ยวขานในเรื่องการสอน การเรียนรู้ สามารถทำงานในสภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ได้อย่างประสบผลสำเร็จ หากตามว่าความเขี่ยวขาน ของผู้สอน มีผลต่อการเรียนรู้ได้อย่างไร ความเขี่ยวขานของผู้สอน ภาษาอังกฤษมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กล่าวคือ ทำให้ เข้าใจเนื้อหา เข้าใจตัวผู้เรียน รู้จักที่จะคัดเลือกกิจกรรมและสื่อ ต่างๆ มาใช้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผล ความก้าวหน้าของผู้เรียนได้นั้นต้องรู้และเข้าใจเนื้อหา สามารถ แปลคำพูดหรือภาษาเขียนของผู้เรียนได้ หากผู้สอนขาดความ เขี่ยวขานในเนื้อหาและทักษะที่จำเป็นแล้วก็นับเป็นเรื่องยาก ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ การพิจารณาว่าผู้สอนมี ความเขี่ยวขานหรือไม่ สามารถพิจารณาจากดูดูดี ความรู้ และ ประสบการณ์ของผู้สอนเอง นอกจากนี้ จากการศึกษาของเฟอร์กัสัน (Ferguson, 1991) ยังพบว่า ปัจจัยหนึ่งที่น่ามาพิจารณาว่าผู้สอน มีความเขี่ยวขานหรือไม่คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม เฟอร์กัสันได้อธิบายให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระหว่างครูผู้สอนต่อจำนวนของ ผู้เรียนในชั้นเรียนด้วย กล่าวคือในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนน้อยเป็นผล ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าชั้นเรียนที่มีจำนวน ผู้เรียนมาก กระบวนการนี้ตามยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอีกด้วยที่เห็นได้จากการพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงถึงปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียน

การเขียนนวนิยายในภาษาอังกฤษนั้นผู้สอนจะถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ดังนั้นผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหากมีผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ความเขี่ยวข้นในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะดีขึ้นได้นั้นผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ก่อนที่จะเรียนจะดีขึ้น (Johnson, 1991) มีการทำโครงการต่างๆร่วมกัน มอบหมายให้ผู้เรียนรู้จักใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ในสถาบันอย่างคุ้มค่า ใน การสอนภาษาอังกฤษบางครั้งครูผู้สอนอาจต้องนำผู้เรียนเข้าห้องสมุดเพื่อไปศึกษาด้านค่าว่าเรื่องต่างๆ มอบหมายให้ทำงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มๆ ในประเภทญี่ปุ่นและจีนได้หัวนี้ได้มีหลักสูตรให้ผู้สอนพัฒนาตนเอง รวมถึงการลดขั้นตอนการสอนให้แก่ผู้สอนเพื่อกำหนดให้ผู้สอน มีโอกาสได้เข้าเรียนรู้ถึงการสอนจากผู้สอนด้วยกันเอง (Kato, 2009) เปิดโอกาสให้ผู้สอนเข้าร่วมกับรวมหลักสูตรต่างๆ ที่ต้องใช้ระยะเวลา 2-3 เดือน เพื่อเรียนรู้เนื้อหาและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ของครูผู้สอนเอง สิ่งที่ผู้สอนจะได้เรียนรู้เพิ่มเติมอาจเป็นเนื้อหาเรื่องการจัดการชั้นเรียน การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการสอนต่างๆ และวิธีการให้คำปรึกษา เป็นต้น

บทสรุป

กล่าวโดยสรุปแล้วการสอนภาษาอังกฤษให้ชนะอุปสรรคนั้นเป็นเรื่องง่ายหากผู้สอนภาษาอังกฤษมีปรัชญาการสอนประจําใจ รู้ เข้าใจ สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ผู้สอนต้องเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน จัดกิจกรรมต่างๆ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จะต้องเป็นผู้สอนที่มีหลักการ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และตระหนักรู้อยู่เสมอว่าตนเองมีส่วนทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แนวคิดที่น่าสนใจเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านรู้จักประยุกต์ ฝึกฝน และปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

เบญจานิ ถินทิพย์. 2539. วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษประกอบหนังสือการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเพชร วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุธีรา มะทิเมือง. 2541. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาริต สถาบันราชภัฏ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อัจฉรา วงศ์สิทธิ. 10 สิงหาคม 2548. "วิกฤตเรียนภาษาอังกฤษเด็กไทยสอบแพ้ลาว-เวียดนาม." นิติชนรายวัน : 30.
- อนุช อาภาภิรม และคนอื่นๆ. สิงหาคม 2548. "จากราษฎร์ทิศทางประเทศไทย (TITMP)." รายงานสถานการณ์และแนวโน้มประเทศไทย : 1-60.
- Ardalan, Kavous. 2008. "The Philosophical Foundation of the Lecture-Versus-Case Controversy; Its Implications for Course Goals, Objectives, and Contents." International Journal of Social Economics. 35, 1/2:15.
- Brown, H. Douglas. 1991. Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy. New Jersey: Prentice Hall Regents.
- Burr, Vivien. 1995. An Introduction to Social Constructionism. London:Routledge.
- Ferguson, Ronald. F. 1991. "Paying for Public Education: New Evidence of How and Why Money Matters." Harvard Journal on Legislation. 28 (Summer 1991) : 465-498.
- Hansen, Dan. September 8, 2008. "Fast Learners: Success in Any Language WASL Results Underscore the Effectiveness of Foreign Language Development Program." McClatchy-Tribune Business News:1-2.
- Harrison, Jennifer. February 11, 2009. "Case Study Examines Effectiveness of Ballards & Tighe Materials for English Language Learners in Florida Schools." New York: 1.
- Johnson, Roger. T. 1991. "Approaches to Cooperative Learning." In Learning Together and Alone. 3rd ed. New Jersey: Prentice Hall Regents.

Kato, Mariko. March, 5 2009. "Elementary School English: Ready or Not: Teachers Fret Their Inadequate Skills, Others Dislike the Language." **McClatchy - Tribune Business News:** 1-2.

Mackenzie, Alan. S. 2002. "Curriculum Innovation, Testing and Evaluation: Developments in EFL Curriculum Reform in Thailand." **Kyoto Institute of Technology:** 59-67. Retrieved April 20, 2009 from <http://www.britishcouncil.or.th/>

Pufahl, Ingrid. Rhodes, Nancy, C. and Christian, D. 2001. "What We can Learn from Foreign Language Teaching in Other Countries." from **ERIC Digest** (September, 2001). Retrieved 2 February 2009 from http://www.cal.org/resources/digest/digest_pdfs/0106-pufahl.pdf

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

SRI PUM UNIVERSITY

>> ดร. ทิศทองคำ

จบการศึกษาระดับบัณฑิตทางด้านการสอนภาษาอังกฤษในนานาภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยครีนคринทรัพิรัตน์ ปริญญาตรีทางด้านภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยครีนคринทรัพิรัตน์ และได้รับ Certificate in Advanced English, Edith Cowan University, Western Australia, Australia ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลงานทางวิชาการ เช่น การศึกษาความสามารถทางการเรียนเรื่องความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับบัณฑิตตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ The Need for Language Skills Training for Tour Company Staff in the Thai Tourism Industry: Managerial Perspectives